

Posudek konzultanta rigorózní práce Mgr. Jiřího Netušila na téma „Zvýhodnění věřitele v občanském soudním řízení“.

Práce byla zpracována k 30.6. 2014 a má celkem 128 stran vlastního textu, tedy splňuje základní formální předpoklad pro uznání práce jako práce rigorózní.

Jak již z názvu a úvodu práce vyplývá, autor zvolil poměrně netradiční námět a to srovnání postavení věřitele a dlužníka v občanském soudním řízení. Autor se pokusil zpracovat téma v poměrně veliké šíři, tj. nejen v řízení nalézacím, ale i v řízení exekučním a v řízení insolvenčním.

Základní tezí „zvýhodnění „ věřitele je jeho procesní postavení, které autor na mnoha místech práce pokládá za výhodnější než je postavení dlužníka. Uvedenou tezi však nemohu pokládat za obecnou, může ale nemusí platit v řízení proti dlužníku, který je spotřebitelem. Spotřebitel je z hlediska práva hmotného pokládán za slabší stranu a autorovi jde o to, aby mohl být podobně chráněn i v právu procesním. Autor užije na několika místech popisu řízení, kdy věřitel je zastoupen advokátem a proti němu stojí takto procesně nevybavený dlužník v postavení spotřebitele. Uvedený závěr však nelze ani teoreticky zaujmout ve sporech, kdy strany mají z hlediska hmotného práva stejné postavení, tj. zejména jsou podnikateli.

Nicméně přes uvedenou výtku práci považuji za cenný přínos. Autor si dal velmi podrobnou práci, aby zejména v řízení nalézacím se zabýval zejména problematikou koncentrace řízení, kterou velmi kriticky a mohu říci i věcně a se znalostí věci hodnotí. Totéž se týká zkrácených forem řízení, platebních rozkazů a rozsudku pro uznání a pro zmeškání.

Za cennou, a to z obecného hlediska pokládám i část týkající se úpravy doručování, kde podle mého soudu chybí větší analýza právní úpravy z roku 2009. Problematické je hodnotit otázku zvýhodnění věřitele v exekučním řízení, kdy věřitel, resp. oprávněný musí být oproti dlužníku (povinnému) nutně zvýhodněn, protože povinný měl plnit dobrovolně a navíc je chráněn zásadami ochrany povinného.

Za zajímavou pokládám i analýzu prorogace, která je v teorii zatím dosti podceněná.

K práci nemám krom shora uvedené další zásadní připomínky.

Mám jen několik drobnějších poznámek :

- Nevím, na základě čeho dospěl autor k závěru, že řízení před soudem volí zejména věřitelé z oblasti bankovního sektoru ?

- Na straně 127 je uvedeno, prostředky k získání exekučního lze shledat za porušující zásadu rovnosti , neboť dlužník je „právnicky nevzdělanou osobou“. Krom toho, že takový závěr neplatí obecně, měl by se autor vyjádřit, zda by v přísném sporném procesu se zásadou koncentrace byl pro tzv. advokátský proces s užitím tzv. přímusu, tj. povinného zastoupení advokátem včetně obecné úpravy „práva chudých“.

Jinak je práce psána pečlivě, dobrým jazykem a s citací užitých pramenů pro zpracování práce.

Práci proto doporučuji k obhajobě.

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 23.4. 2015